

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Socialministeriets Arbejdsudvalg har afgivet Betænkning angaaende Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden i Vinterhalvaaret 1925—26, af hvilken Betænkning Eksemplarer er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, har Socialministeriet med nævnte Betænkning som Grundlag udarbejdet foranstaaende Lovforslag.

Som det vil ses indeholder Lovforslaget dels Bestemmelser angaaende Fremme af offentlige Arbejder (§§ 1—4) og dels en Bestemmelse, der tager Sigte paa Foranstaltninger, som maatte kunne medvirke til en forøget Beskæftigelse indenfor den private Industri (§ 5).

Idet man ivrigt med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal i sin Helhed kan henvise til den i ovennævnte Betænkning givne Udredning og det righoldige Materiale, som indeholdes i de Betænkningen ledsagende Bilag, skal man med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærke følgende:

Til §§ 1 og 2.

I disse Paragraffer fastsættes der i Overensstemmelse med Indstillingen fra Arbejdsudvalgets Flertal en Bemyndigelse for Socialministeren til at yde Tilskud til offentlige Arbejder i Tiden indtil den 15. Maj 1926, forsaavidt det særlige Øjemed at modvirke Arbejdsløsheden har været bestemmende for, at Arbejdet fremmes netop nu.

Ministeriet er med Arbejdsudvalget enig i, at man ved Bevilgelsen af saadanne Tilskud bør holde de Arbejder udenfor, som under alle Omstændigheder vil komme i Gang i den paagældende Periode, saaledes at man saavidt muligt faar Sikkerhed for, at disse Tilskud, der motiveres med Arbejdsløsheden, ogsaa virkelig kun kommer de Arbejder til Gode, som bæres frem af dette Motiv. Som anført i Betænkningen kan Afgørelsen i saa Henseende ofte være vanskelig, men man er enig med Udvalget i, at man ikke derfor bør opgive at lægge afgørende Vægt paa det nævnte Formaal, idet man i modsat Fald let vil komme til at give Tilskudsydelsen et altfor vidt Omfang.

Da Afgørelsen forudsætter en nøje Behandling at hvert enkelt Tilfælde og paa den anden Side bør kunne foregaa hurtigt, finder man det rigtigt — som af Arbejdsudvalget foreslaaet — at henlægge Behandlingen til et lille Udvalg paa 3 Medlemmer.

Den Sum, som ønskes stillet til Raadighed, er fastsat til 3 Mill. Kr., idet man i Overensstemmelse med Arbejdsudvalgets Forslag har beregnet en Sum af indtil 2 Mill. Kr. som Tilskud til kommunale Arbejder og Arbejder, der iværksættes af private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, og 1 Mill. Kr. som Tilskud til Statsarbejder.

Til § 3.

Indenfor Arbejdsudvalget har der været Enighed om, at der bør gives Kommuner og private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, Adgang til at erholde de fornødne Laan, saafremt de ikke selv paa anden Maade kan skaffe Midler til Gennemførelsen af de heromhandlede Arbejder. Men med Hensyn til Ydelsen af Laan fremhæves det paa samme Maade, som hvor Talen er om Tilskud, at der bør drages Omsorg for, at de Laanemidler, som stilles til Disposition med Arbejdsløsheden for Øje, ogsaa *kun* bliver anvendt til Arbejder, som kan siges at danne et Lød i Kampen mod Arbejdsløsheden. Ministeriet kan fuldt ud tiltræde dette, og er derfor ogsaa enig i, at hver enkelt Laanesag bør gøres til Genstand for nøje Behandling i det foran omhandlede Tremandsudvalg. I Overensstemmelse hermed har man udformet Paragraffens Bestemmelser.

Vilkaarene for Laanene foreslaas fastsat til $5\frac{1}{2}$ pCt. Rente og en Amortisations-tid, der ikke kan overstige 30 Aar, men som ivrigt maa afhænge af Arbejdernes Beskaffenhed. Naar Vilkaarene er fastsat saaledes, er det ud fra den Tanke, som ogsaa er fremsat af Arbejdsudvalget, at de Tilskud, som det maatte være rigtigt at yde til disse Arbejder, ikke bør ydes i Form af en særlig nedsat Rente, men som direkte Tilskud tilpasset efter Arbejdets Betydning for Arbejdsløshedens Afhjælpning, saaledes som nærmere foreslaaet i §§ 1 og 2.